

Do nhu cầu về năng lượng của các nước đang phát triển tăng nhanh, giá tài nguyên tiếp tục tăng cao trong tương lai trung dài hạn và sự phát triển của công nghệ khai thác ngày càng hiện đại nên các quốc gia ngày càng quan tâm đến các nguồn tài nguyên dưới đáy biển.

Bên cạnh việc quan tâm đến các nguồn năng lượng hóa thạch truyền thống như dầu mỏ, khí thiên nhiên, các nước phát triển ngày càng đầu tư nhiều hơn cho nghiên cứu phát triển và công nghệ sản xuất mới hóa công nghệ khai thác các nguồn tài nguyên khác dưới đáy biển như kim loại hiếm, methan hydrat... Tuy hiện nay việc khai thác methan hydrat có một số vấn đề như chi phí khai thác cao, mức độ an toàn và việc cung cấp kim loại hiếm chủ yếu dựa vào khai thác trong lòng đất nhưng trong tương lai, loài người buộc phải tìm kiếm và khai thác nguồn năng lượng bằng cách tăng cường khai thác dưới đáy biển. Do đó, trên thế giới xuất hiện nhiều điểm nóng tranh chấp quyền lợi về tài nguyên biển như quần đảo Trường Sa và Việt Nam, Trung Quốc, Đài Loan và Phillipin; Vịnh Bengal và Ấn Độ, Bangladesh và Myanmar; Biển Caspia và Iran và Azerbaizan; quần đảo Phelô và Đan Mạch, Aix-len, Ailen và Anh; hồ Albat và Uganda và Công gô; quần đảo Falkland và Anh và Áchentina.

Đặc biệt, mâu thuẫn giữa các quốc gia về thềm lục địa ngày càng gay gắt hơn sau khi Liên Hợp Quốc thừa nhận sự tồn tại của thềm lục địa kéo dài 200 hải lý. Tuy đó đòi hỏi các quốc gia phải xây dựng được các quy định quốc tế rõ ràng hơn và sớm hình thành khuôn khổ quản lý tài nguyên dưới đáy biển sâu mới mà không nước nào

có quyền khai thác./.